

Inleiding

Er is veel mis met de manier waarop de mensen wereldwijd met elkaar samenleven. Via de media worden we hier dagelijks opnieuw weer aan herinnerd. Oorlogen, aanslagen, corruptie, uitbuiting, ontvreemding, oplichting, familiedrama's enz. Wat de hieraan ten grondslag liggende oorzaak is?

Het niet deugen van vele mensen?

Gebrek aan inzicht omtrent de gevolgen van de eigen daden?

Gebrek aan vermogen en wil om zich in de ander in te leven?

Enkel voor zichzelf te leven?

Enkel te leven t.b.v. persoonlijk gewin?

Of slachtoffer te zijn van de omstandigheden waardoor het niet mogelijk was het juiste te doen?

Deze en vele mogelijke andere oorzaken zijn elk voor zich, slechts de oorzaak van het probleem als geheel.

---Vele jaren heb ik nodig gehad om te ontdekken wat de achter al deze oorzaken staande, alles omvattende hoofdoorzaak is. Om uiteindelijk te ontdekken dat er slechts een enkele en heel eenvoudige hoofdoorzaak bestaat.

De mens leeft niet in Harmonie met de Tao

De mens leeft vaak onbewust alsook bewust, moedwillig, niet in overeenstemming met de Weg, niet in overeenstemming met de Tao. De Tao is de Weg en de Weg is de Tao.

Ofwel anders gezegd, de Mens overtreed de Wet van de Tao.

Ofwel platweg gesteld, de Mens is gewoon de Weg Kwijt.

---Deze weg, de Weg van de Tao vertegenwoordigd de Hoofdwet van het universum. Een Hoofdwet waarvan het bestaan op een soort van wetenschappelijke wijze duidelijk aantoonbaar is. Het betreft hier de universele wetmatigheid dat alle gebeuren, wat dit ook mag zijn, voortkomt vanuit een zoeken naar Vinding, Hervinding, van Evenwicht, van Stilte.

---Het betreft hier een wetmatigheid waaraan ook wij Mensen zijn onderworpen. Ook de mens kan zich nooit onttrekken aan

de werkzaamheid. Kan zich nooit onttrekken aan de Kracht van de Tao. Kan zich nooit onttrekken aan het verlangen zich te Bevrijden van Innerlijke Spanning. De mens heeft echter in tegenstelling tot bijvoorbeeld een lawine of een tennisbal, de mogelijkheid tot het maken van eigen keuzes. Voor het al dan niet volgen van de Tao. Er kan worden gekozen voor gewin, geestelijk, materieel, sociaal enzovoort, op de korte termijn. Daarbij de Tao negerend. Zonder rekening te houden met de verdere gevolgen. Maar er kan ook worden gekozen voor gewin van Innerlijke Stilte op de langere termijn.

---De mens heeft de keuze. Te leven op een wijze welke tegen de Kracht, tegen de Weg van de Tao ingaat met alle bijbehorende onaangename gevolgen van dien. Of te leven overeenkomstig, geconformeerd, aan de lijn waarlangs de Kracht van de Tao werkzaam is. Geconformeerd aan de weg van de Tao, met alle bijbehorende aangename gevolgen van dien.

---Dus nogmaals, al de problemen die de mens over zichzelf alsook over de medemens laat neerdalen komen nergens anders uit voort dan uit een, niet te leven in overeenstemming met de Kracht, de Weg van de Tao. Ongeacht wat de reden voor deze keuze ook mag zijn.

---Wanneer de mens in staat zou zijn om geheel in overeenstemming met, om geheel in Harmonie, met de Tao te leven, dan zou de wereld er heel anders uit zien. Dan zouden er enkel nog de problemen, m.b.t. het voorzien in het levensonderhoud, het onderhouden van relaties, het bewaren van de gezondheid en het op een zinvolle wijze inrichten van het leven over blijven. Waarmee het leven alsnog zou zijn voorzien van meer dan genoeg problemen. Het zou ons mensen desalniettemin verplaatsen naar een betere wereld.

---Om dit ooit te kunnen bewerkstelligen daarvoor zou de in dit boek aangedragen gedachtegang, in een uitgewerkte vorm binnen de maatschappij kunnen fungeren als een overkoepelende gedachtegang. Een overkoepelende visie m.b.t. hoe het eigen leven alsook de maatschappij te modelleren.

Een dergelijke of vergelijkbare overkoepelende visie, wanneer deze al ooit heeft bestaan, brokkelt steeds verder af. Om plaats te maken voor een overkoepelende visie in de zin van meer macht voor de machtigen en meer bezit voor de rijken. Ofwel vertaald naar de mens in de straat, een visie in de zin van, meer consumptie en meer productie.

---Wat er in toenemende mate ontbreekt is, te leven in een traditie, een visie, een pakket verhalen en rituelen, waarbinnen het leven kan plaatsvinden. Een leven, waarin je kunt opgroeien met het aangereikt krijgen van een verhaal. Een verhaal waaromtrent je kunt denken, hier kan ik iets mee, dan wel, hier kan ik niets mee het betreft slechts onzin. Om vervolgens met het toenemen der jaren te kunnen ontdekken dat de verhalen op waarheid berusten. Dat deze overeenkomen met hoe het werkelijk is. Dat deze zijn in overeenstemming met hoe het leven zelf is te ervaren. Zodat de inhoud van deze verhalen, uiteindelijk kan zijn tot Werkelijke Geestelijk Steun. Kan leiden naar het kunnen ervaren van meer Geestelijke Stabiliteit alsook meer Innerlijke Stilte. Zo zou het behoren te zijn. Maar het juiste verhaal ontbreekt tegenwoordig veelal. Er is of geen of een waardeloos verhaal. Waardoor men in het latere leven, geestelijk met lege handen komt te staan, met alle negatieve gevolgen voor zowel het individu alsook de maatschappij. Iets waar we dagelijks weer, door de media aan worden herinnerd.

---Zes dagen te werken in het licht van het juiste verhaal en op de zevende dag te bezinnen op het leven. Dat is toch veel krachtiger dan zes dagen maar wat te doen, bezig te zijn met bedenkelijke activiteiten om op de zevende dag te verblijven in een pretpark.

---Hoe ik ertoe ben gekomen om dit boek te schrijven, geheel opgetrokken rond de opvatting of beter de overtuiging dat enkel, de Innerlijke Stilte van werkelijke betekenis is en heel de rest derhalve slechts een grote leugen. Momenteel kan ik deze vraag beantwoorden met, het is mijn Kammische op-

dracht. Ofwel in gewoon Nederlands, ik kon het niet laten. Er zijn nu eenmaal dingen in het leven waarvan je denkt, alvorens heen te gaan moet ik dit of dat perse hebben gedaan. Dit vanuit een soort van zingeving aan het eigen leven. Zodat vlak voordat je heengaat, je jezelf niet hoeft te verwijten, dat je het hebt laten liggen. Zodat je wat dat betreft in Vrede kunt Heengaan.

---Aan de ontdekking dat het enkel de Innerlijke Stilte is welke van Werkelijke Betekenis Is, is een en ander vooraf gegaan. Ooit op zoek naar de Zin van het Leven ben ik begonnen met het lezen van boeken hieromtrent. Boeken waarin mogelijk een antwoord zou zijn te vinden. Levensbeschouwelijk, Boeddhistisch, Hindoeïstisch, Taoïstisch, enzovoort. Dit zonder een bepaalde structuur, zonder te weten waar naar op zoek te zijn. Om uiteindelijk na vele boeken te hebben gelezen, te bedenken. De een beweert dit en de ander beweert dat, iedereen beweert iets anders en uiteindelijk weet ik netto nog steeds niets. Nog steeds moet ik het zelf uitzoeken. Waarop ik tot het besluit kwam. Weg met al die teksten, want ik wordt er in het geheel genomen eerder beroerd van, dan dat ik er steun in vind. Laat ik me richten op de ontsnapping aan dit gevoel. Laat ik me richten op Ontspanning, Rust, Stilte.

---Jong gezond en vrij van zorgen heb ik mij vervolgens gericht op beoefening van ontspanning. Wat inhield om liggende in lijkhouding, volkomen bewegingsloos urenlang, geconcentreerd de ademhaling te volgen. Om bij uitademing bewust te ontspannen en bij inademing bewust het opgebouwde ontspanningsniveau vast te houden. Dit net zo vaak en net zolang totdat op een gegeven moment de Geest kon worden losgelaten, zonder dat deze meteen weer ongedurig in beweging kwam. Te vergelijken met een paard wat volkomen rustig op de plaats blijft stilstaan, nadat de teugels zijn losgelaten. Op dit punt aangekomen kan het Bewust Zijn Van, moeiteeloos op een object worden gericht. De volledige Concentratie op het betreffende object vraagt dan geen enkele inspanning meer.

De Geest is als het ware getemd. De geest is volkomen tot Rust gekomen. De Stilte wordt enkel nog verstoord door het "lawaaï" van de voorbij komende gedachten, van de voorbij komende stroom van woorden. Met enkele krachtige wilsinspanningen kwam ook deze woordenstroom tot stilstand, waardoor ik terecht kwam in een geestelijke sfeer waarin het denken in woorden was gestopt. Met daarbij tegelijkertijd een volkomen helder Bewust Zijn Van, van de situatie. Wat me toen overkwam is me voor altijd volkomen helder bijgebleven. Er gebeurde iets fysieks in mijn hersenen. In het midden, vrijwel bovenin, net onder de schedel, opende zich als het ware iets en ik werd overspoeld door een mate van vreugde, groter dan in het gewone leven ook maar ergens kan worden gevonden. Vanaf dat moment was het voor mij volkomen helder en duidelijk. Dit is hetgeen waar de Mens, Werkelijk naar op zoek is. Hier kan niets ter wereld tegenop, hierbij verbleekt elke gewone vreugde. Deze vreugde ging vervolgens over in een te verblijven in een sfeer van Volkomen Gelijkmoeidige Serene Stilte. Een sfeer van Bevrijd te zijn. Bevrijd te zijn van de tirannie van het moeten verlangen naar. Een sfeer van Bevrijd te zijn van de tirannie van het moeten hebben van afkeer van. Alsook een sfeer van Weten, een sfeer van Verlichting.

---Waar in het gewone leven het antwoord op een vraag dient te worden beredeneert. Te worden gevangen in een aantal aan elkaar gekoppelde woorden, ofwel een aantal ietwat krakkemikkig aan elkaar gekoppelde begrippen. Daar is het opkomen van Weten in deze sfeer, onmiddellijk, volkomen vloeiend en de stilte niet verstorend. Het weten met betrekking tot een vraag, een object, waar het Bewust Zijn Van, op wordt gericht, komt direct op. Alsook op een vreemde wijze, het besef, het antwoord altijd al te hebben gekend. Het was tot op dit moment enkel ergens verstopt. Verblijvend in deze sfeer komt er uiteindelijk een gelijkmoedig besef op, toch weer terug moeten keren naar de gewone bewustzijnsstaat. - --Terug gekeerd is er het heldere besef van iets bijzonders te

hebben ervaren, alsook de constatering dat je karakter een kleine wijziging heeft ondergaan, een wijziging ten goede. Je kijk op de mens, op jezelf alsook de wereld is blijvend iets gewijzigd. Zonder meer, meer Mededogend.

---Onmiddellijk na het hebben opgedaan van deze ervaring was ik in de veronderstelling iets zeer bijzonders te hebben beleefd. Zeer bijzonder, voor mezelf zeker, maar in algemene zin uniek? Zeer zeker niet, want met alles wat we meemaken, wat we ook bedenken, wat ons ook overkomt, daarin zijn we nimmer uniek. In alles, zijn er ons al vele Mensen, vele malen voor gegaan. Waarmee het me dan ook maar iets in te beelden op basis van deze opgedane ervaring, volkomen misplaatst is. Later heb ik ontdekt dat ik in feite, zonder een bewuste aanloop hiernaar toe, een of meerdere van de zogenaamde Jhana's had gerealiseerd. Dit geheel overeenkomstig de tweede yoga sutra van Patanjali, Yoga's citta-vrtti-nirodha wat in het Sanskriet, betekent, het toepassen van de techniek om de wijzigingen van het denkvermogen stil te zetten te beheersen te bedwingen. Ofwel de techniek om het denken in woorden te stoppen.

---De reden waarom ik op deze plaats, in de inleiding, het bereiken van de sfeer van de Jhana's heb beschreven is om aan te geven, wat er ten grondslag ligt aan de inhoud van dit boek. Om aan te geven dat de inhoud wel degelijk ergens op gebaseerd is en dat het niet slechts een uit de duim gezogen verhaal betreft. Om echter de inhoud als zijnde een Metafysische uiteenzetting, een uitleg m.b.t. hoe het Universum in elkaar zit en wat daarvan de morele consequenties zijn voor de Mens, alleen te laten steunen op het ooit een aantal malen hebben gerealiseerd van enkele van de Jhana's is te beperkt. Een Metafysische uiteenzetting dient volgens mij ook te steunen op het waarnemen van het uiterlijke Universum. Waarmee bedoeld het wetenschappelijk waarnemen van het gebeuren in de wereld om ons heen. Waarnemingen welke staan opgetekend als zijnde de natuurkundige en scheikundige

Wetmatigheden. Waarbij het Waarnemen van de processen in de Geest, hierop aanvullend zijn en er de serieuze overweging kan opkomen of de natuurkundige de scheikundige alsook de voor de Geest geldende wetmatigheden, niet zeer veel overeenkomsten hebben. Met alle daaraan te verbinden Conclusies.